

70-річчя члена-кореспондента НАН України О.П. РЕЄНТА

Доктор історичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України, член-кореспондент НАН України **Олександр Петрович Реєнт** народився 10 травня 1949 р. У 1975 р. закінчив Київський державний педагогічний інститут ім. О.М. Горького. З 1977 р. пов'язав свою долю з Інститутом історії України НАН України, де нині є заступником директора з наукової роботи та очолює відділ історії України XIX – початку XX ст.

З ім'ям О.П. Реєнта пов'язані становлення і розвиток наукової школи з дослідження українського «довгого XIX ст.». Він був засновником школи у сучасному її розумінні (комунікативний тип), розширив проблематику, дослідницькі стратегії, згуртував навколо себе досвідчених фахівців і молодих дослідників. Школа спеціалізується на розробленні широкого спектру проблем, пов'язаних із модернізаційними трансформаціями суспільства у межах українського «довгого XIX ст.»: моделі економічного розвитку українських земель у складі Російської та Австро-Угорської імперій; формування станів і соціальна стратифікація населення України; походження та конституювання національної буржуазії, становлення підприємництва, банківської справи, торгівлі, промисловості; залучення іноземних інвестицій; становлення політичних партій, їх програмові засади та діяльність; представництво українства у виборних органах державної влади Росії й Австро-Угорщини; екстремальний хронотоп Першої світової війни та Української революції 1917–1921 рр. як фіналу багатоактної драми «довгого XIX ст.». Своєрідною платформою для дискусій, обміну напрацюваннями, знаннями, досвідом є створений з ініціативи О.П. Реєнта збірник «Проблеми історії України XIX – початку XX ст.».

У доробку О.П. Реєнта понад 650 наукових і науково-популярних публікацій, зокрема більш як 50 монографій та підручників. Під його керівництвом та консультуванням підготовлено 75 докторів і кандидатів наук. Надзвичайно плідною є його діяльність на посаді голови Національної спілки краєзнавців України й головного редактора її друкованого органу — часопису «Краєзнавство».